

Una pintura clara i concisa

La imminent exposició d'En Lluís M. Güell^a

Aquest mes ha fet anys que vaig tenir ocasió de contemplar detingudament a París, el "Saló dels Independents". Aquesta important manifestació d'art, té cada cada any una gran transcendència en tots medis artístics d'arreu del món. La quantitat d'obres exposades — pintura i escultura — era fabulosa. Ocupava gairebé totes les sales del Grand Palais. Allavors, resseguint aquell gavadel de teles pintades, vaig tenir una sensació de tristesa i de depressió.

Com era possible que el que jo veia, fos l'obra d'unes intel·ligències equilibrades, i el final normal de les ànsies renovadores que tot home abrandat per un ideal sent dintre d'ell? L'espectacle d'aquelles sales era depriment i vergonyós. Arreu hom podia veure unes teles que no representaven res, que mirant-les detingudament hom no hi veia traspuar ni una engruna de l'ànima de l'artista. De tan nous que tots volien ésser, semblava que tots s'haguessin copiat mútuament. Tot donava la sensació de que els seus autors, al pintar, no ho feien per satisfer cap alta inquietud sinó per a complir un penós encàrrec, o el que es pitjor, per burlar-se de la bona fe de llurs possibles visitants.

Si això passava en una manifestació internacional — els expositors eren de les nacionalitats més diverses — en acostumen a intervenir-hi artistes d'una certa responsabilitat, no hem de trobar gens estrany l'espectacle lamentable que ofereixen sovint les nostres sales d'exhibicions.

Es clar que Catalunya ha estat en tots temps terra mare de bons pintors, i que els artistes de les arts plàstiques són els que ens fan quedar millor als ulls del món, car llurs obres poden travessar gloriósament totes les fronteres.

Però també enmig d'aquesta elite, quants i quants que els hi manca aquella espurna d'originalitat que es necessita per abrandar el foc de l'inspiració.

Per això quan ens encarem amb un pintor com en Lluís Maria Güell que sense fer escarafalls del modernisme sap interpretar el paisatge amb aquella serenitat dels

clàssics, jo voldria que se'n adonessin totes les persones que tenen encara sencer, el sentit viu de les coses. En Güell és un poeta, que amb els pinzells als dits sap fer rimar els colors més desesperats del paisatge, donant-los-hi un tó suau i avellutat que els fa esdevenir plens de matisos. I es que en Güell sent la poesia intensament, i els que com jo som uns sentimentals com una casa, li hem d'agrir pregonament les seves visions plenes d'aquell clar encis i d'una llum esmortuïda, perquè davant d'elles no et queda altre remei que deixar volar la pensa, segur que hi trobaràs aquell mateix gaudi que ell ha sentit recorrent l'original amb els seus ulls penetrants i escrutadors.

No us pensessiu, però, que l'art d'En Güell té res a veure amb la fotografia. Al contrari, ell té una personalitat tan pròpia que amb tot i estar al corrent de tots els ismes, a cada nova tela us sobta amb alguna cosa que no té cap afinitat amb res del conegut.

Em consta que En Lluís Maria Güell ve a Tarragona amb un gran bagatge d'il·lusions i d'esperances. Ell sent una necessitat absoluta d'encarar-se amb el públic i amb la crítica que mai ha defugit. I ara ve a Tarragona, com abans anà a Vilafranca — la seva ciutat nadiua — i a Barcelona en diverses ocasions, per ensenyar des de la sala de l'Ateneu, al públic sensible i àl·lant de les coses delicades de Tarragona, unes teles que ell ha pintat amb aquell gran amor que posa en totes les coses que passen per les seves mans.

Es d'esperar doncs que Tarragona sabrà correspondre el gest desinteressat d'En Güell, d'exposar en aquesta ciutat, acudint a deleitar-se amb les seves obres. Ell aprofitarà els dies de la seva exposició per a pintar a Tarragona. Serà interessant de conèixer les seves teles fetes aci, per veure de quina manera, la seva retina acostumada als tons concisos i avellutats, s'ave amb el gran bric a braç del paisatge tarragoní. Com s'ho farà per a traslladar a la tela, aquell blau desesperat del cel, les postes de sol sangonants i l'or fos de les niuralles? Estic segur que se'n sortirà airosament, i que ens revelarà

un nou Güell que encara ningú no coneix.

No vull acabar aquestes ratlles sense felicitar a l'Ateneu de Tarragona, per la tasca que en benefici de l'art ve realitzant amb aquestes exposicions periòdiques. Caldria però que en una ciutat de la importància cultural de Tarragona, se'ntejessin més encara. Aquestes manifestacions artístiques diuen molt en bé de les ciutats on es realitzen, ja que no es just ni convenient per a ningú que Barcelona en tingui l'exclusiva. Les entitats culturals que hi han areu de Catalunya, i que com l'Ateneu de Tarragona senten frisances de treballar ra, no es podrien ajuntar per tal de fer d'aquestes manifestacions d'art, esporàdiques, unes exposicions circulants? L'exemple ens l'han donat les Associacions de Música; i hem sembla que amb una mica de bona voluntat i amb ganes de realitzar-ho es podria portar a cap aquesta entesa que no costaria cap dineral, i que beneficiaria en gran manera a l'art i als artistes, i donaria a moltes ciutats i viles una ocasió d'interessar-se i de discutir per coses útils i alades, damunt de les anècdotes fugineres de cada moment.

LL. BONET i PUNSODA
Barcelona, gener 1934.

¡Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

LA CAIXA D'ESTALVIS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA A TARRAGONA

Com a demostració de la favorable acollida que va donant el poble tarragoní a la Sucursal de la Caixa d'Estalvi de la Generalitat, es molt interessant l'exàmen de les dades que segueixen, corresponents a la 2.ª quinzena del passat Gener.

Ingrés en els comptes d'estalvi a la vista. Ptes. 14.403'70
Reintegrat " 963'85

Augment Ptes. 13.439'85

Interès en els comptes corrents d'estalvi " 20.481'30
Reintegrat " 20.481'30

Augment en el saldo. Ptes. 18.382'52

Ingrés en els comptes del contribuent. Ptes. 1.500'00
Reintegrat " 311'62

Augment Ptes. 1.188'38

Total d'augments obtinguts (segona quinzena. Ptes. 1.500'00
Total d'augments obtinguts a la primera quinzena. " 37.00'59

Augment en el mes de Gener Ptes. 70.016'34

L'exàmen d'aquestes xifres i la seva comparació amb les dades dels mesos precedents ja publicades a les nostres columnes, resulten prou eloqüents per si mateixes i estalvien per tant, tota mena de comentaris.

Direm únicament, que allò que cal desitjar es que la marxa pròspera de la institució s'acentui, fins arribar a ésser, com de dret li correspon, la primera entre totes les que existeixen a Catalunya.

HOY

COLECTA pro CULTO y CLERO

en todas las iglesias de esta ciudad

Juicios sobre Paedagogium

Sigue la Prensa ocupándose del Instituto de Estudios Religiosos que acaba de fundarse en nuestra ciudad, reconociendo la apremiante necesidad del mismo e instando para que cunda el ejemplo como ya está verificándose en varias capitales no solamente de Cataluña sino que también de toda España. Reproducimos a continuación el artículo que le dedica nuestro colega "El Correo Catalán":

MUNDO CATOLICO

INSTITUTO DE ESTUDIOS RELIGIOSOS

Bajo el sugestivo nombre de "Paedagogium" acaba de fundarse en Tarragona un Instituto de estudios religiosos bajo la dirección de personas entusiastas y competentes.

Encabeza las firmas del manifiesto publicado el M. I. Dr. Cartañá, preconizado Obispo de Gerona, y todas ellas son garantía de seriedad, de trabajo y de éxito ruidoso.

Los organizadores de este Instituto han comprendido la necesidad de intensificar la enseñanza de la Religión no sólo entre los niños, sino también entre los adultos y especialmente entre la juventud estudiosa completamente desamparada en este aspecto por el Estado laico.

En nuestros tiempos de laicismo y de persecución más o menos descarada se ha hablado y se habla de religión en términos inconcebibles. En periódicos y mítines se han atacado nuestras creencias, se han falseado nuestros dogmas, y se ha tratado de nuestras convicciones con imperdonable ligereza y estúpida ignorancia.

Estos excesos de lenguaje y estos desahogos insensatos han despertado en muchos los deseos de estudiar a fondo cuestiones de tanta trascendencia y han estimulado en no pocos espíritus deseos de saber que han de traducirse en una formación religiosa capaz de refutar aquellos dislates y de comprender en toda su amplitud los fundamentos apologeticos de nuestras convicciones que no se basan en meras impresiones, o en vanas rutinas ni en efimeros sentimentalismos, sino en razones científicas más incommovibles que los fuertes acantilados de la costa.

No es posible discutir en nuestros días la importancia de las cuestiones religiosas. Los mismos incrédulos y perseguidores las demuestran con sus intemperancias, con sus odios y con sus atropellos.

Tampoco es prudente descartarlas de los programas de enseñanza y planes de estudio. Las exigencias de la cultura imponen su estudio. Aun prescindiendo de la necesidad que incluye para un cristiano el conocimiento de su religión, la cultura, de que tanto se habla en nuestros días, señala el camino a seguir.

Ninguna idea actúa en el espíritu humano como la idea religiosa. Ella regula la vida del hombre, le lleva por los derroteros del bien, aparta sus pasos de los caminos de perdición y endereza sus actividades y sus emociones hacia un estado de perfección y felicidad que el término y objeto final de todo su ser y de todo su obrar.

Basta con hojear la historia para darse cuenta de la influencia que la idea religiosa ha ejercido en todos los pueblos y en todas las épocas.

La formación cultural que prescinda de una idea que tiene tanta trascendencia en la vida de los individuos y de las colectividades es una formación deficiente, manca e inadecuada a nuestros tiempos de amplios horizontes culturales. Podemos tachar de ignorante y de inculto a aquel que no posea una regular formación religiosa por más que posea extensos conocimientos en otros ramos del saber humano. Por esto podemos calificar de incompletos los estudios que se realizan en los centros oficiales que han suprimido de sus programas la enseñanza de religión.

Hoy, por otra parte, se discute todo, se analiza todo y son muchos los que discuten de religión sin conocerla a fondo y son demasiados los que no pueden defenderla porque no han estudiado los principales argumentos en que se apoya. Unos y otros necesitan de un bagaje religioso-científico más importante para formación propia e ilustración de los demás.

Por esto creemos tiene una importancia extraordinaria la fundación de centros como el "Paedagogium" que acaba de llevarse a término en Tarragona bajo los auspicios de la Junta diocesana de Acción Católica y bajo la dirección de personas competentísimas.

No dudamos de que "Paedagogium" ha de alcanzar el más lisonjero éxito y tenemos la seguridad de que surgirán a no tardar numerosos imitadores.

Que cunda el ejemplo y que les acompañe el éxito son nuestros más firmes deseos y constituyen nuestras más fundadas esperanzas.

MARTIN D'AYMER.

NOTICIARIO BREVE

Roosevelt desea mantenerse al margen de la política europea.

--Ha despertado extraordinario interés la visita de Dollfus a Budapest.

--En Uruguay gravan con una sobretasa del 50 por 100 las importaciones de España.

--Impresiones pesimistas sobre las negociaciones de paz en el conflicto del Chaco.

--La policía descubre la preparación de un atentado contra el Presidente de Panamá.

--Francia tiene un nuevo avión de bombardeo armado con diez ametralladores.

--Atracos, robos, huelgas, sabotajes y fieros males a granel.

--Martínez Barrio, refiriéndose a los socialistas ha dicho se debe conquisar por la vía legal.

--Ha sido confiado el mando de las fuerzas de Seguridad en Cata-

luña, al teniente coronel don Juan Ricart.

--Ha sido prorrogada la vigencia del estado de prevención.

--El ministro de Obras públicas leyó en el Parlamento un proyecto encaminado a aminorar la crisis del trabajo.

--El Consejo de ministros dedicó atención especial al Orden público y aprobó un proyecto que fué leído ayer en las Cortes, nacionalizando los servicios de radiodifusión en España.

--Los socialistas, en nombre de la libertad, la fraternidad y la democracia, harán obstrucción a los proyectos de amnistía y de haberes del Clero.

--Azaña reanuda su actividad política.

--Atrepellos intolerables de la F. U. E. contra los estudiantes de derecha en Madrid.

CUENTO SEMANAL

¿EVA O SERPIENTE

Una señora, entre los cuarenta y sesenta años, de porte distinguido, con unos centímetros de polvos en la cara, a más del maquillaje y estuqueo; cabello recogido en uno de esos opérculos inverosímiles que, desterrados de la categoría de gorro y gorras tiran a boinas, siendo sólidos, o aspiran a sólidos sin dejar de ser boinas; perfume heliotropo, cochero y lacayo estirados y cuellierguidos, escoltando un soberbio Chevrolet.

—¿Qué se ofrece a la señora?
—¿Podría ver al señor Párroco?
—¡Hay tantísima gente esperando!

—Acabo en unos segundos: es cuestión de dos palabras.
—Tentaremos a ver.

—Muy bien... Además, vengo a entregarle la limosna de Culto y Clero.

El sacristán-ujier, con aires de incertidumbre:

—Allá voy; veremos, veremos...

Un despacho parroquial, triste y frío. Mesas viejas, libros viejos, sillas viejas... del año de la nanita. El párroco, edad de cuarenta y cinco años, nervudo y avisado, forma singular contrasté con este mueblaje añoso y mira distraídamente una tarjeta de visita que acaban de entregarle:

Daño Luisa R. de Miramontes.

—¡Buenos días, señor Cura!

—¡Hola, carísima señora, muy buenos días. ¡Cuánto tiempo hace que no tenemos el honor de verle por acá, pos esta su parroquia!

—¿Qué quiere usted, señor Cura? Pero, en fin, todo llega y nunca es tarde, si la dicha es buena. No puede usted figurarse las mil cosas que recaban mi atención y cuán abrumada me encuentro de quéhacer... Por de pronto, ya soy abuela.

—Supongo que de ello estará usted satisfecha.

—Claro que sí; estoy encantada.

—¿Niño, o niña?

—Ni lo uno ni lo otro.

El sacerdote, extrañadísimo y perplejo:

—¡Caray! ¿Cómo puede ser?...

—Dos niñas.

—¡Aaah! ¡Está gracioso!

—Verdad es que... si en lugar de niñas hubiesen sido niños...

—Entendido; sobre todo, la primera vez. Pero hay que aceptar, agradecidos, lo que Dios manda.

—No íben por ahí nuestros de seos; sin embargo, créame que nos

daría pena si alguna de las nenas se malograra.

—¡No faltaba más! ¿Ambas siguen bien?

—Requetebién. Cabalmente, debido a ellas, vengo a hacerle esta visita; quisiéramos bautizarlas lo antes posible, y que haga el bautismo el cura de donde tenemos la casa de campo, porque... como fué también él quien bendijo el matrimonio de los papás.

—Sin dificultad alguna, mi querida señora; estos favores nos los hacemos los sacerdotes con frecuencia y de buena gana; se trata de compañeros y hermanos.

con nuestra aportación al Dinero

—Un millón de gracias, señor Cura; y ahora, tenga este sobrecito del Culto. Mi marido y yo deseáramos poder darle más; pero allá, en la parroquia rural, estamos sobrecargados de gastos; puede casi decirse que somos nosotros solos quienes sostenemos a nuestro anciano párroco. ¡Tan simpático como es el pobre!

—¿Me permite usted abrir el sobre?

Bastante contrariado:

—Es un billete de 50 pesetas.

Mutis. El sacerdote coge el cortapapeles y, dándose inconscientemente unos golpecitos en el hueco de la otra mano, como quien se dispone a algo heroico y cuesta arriba, cual es el penetrar en la conciencia de una mujer astuta, exclama:

—Señora, ¿me permite que le declare abiertamente mi pensar de ahora?

—Se lo ruego, señor Cura.

—Muy lejos de mi ánimo echarle en cara que proteja a la parroquia rural, donde radican su casa y posesiones. Eso constituye la mitad de su obligación total; porque la mayor parte del año, es a saber, nueve meses, habitan ustedes la capital, y son la esperanza, o una de las principales de mi desdichada parroquia. Fijese: Sesenta mil almas, de las que las dos terceras partes son obreros o inmigrantes de provincias en busca de trabajo; multitud de fábricas, unos sesenta entierros gratis todos los meses.

Por otra parte, vea cómo se portan otros de igual y aun de menor fortuna que ustedes: La señora de M. es rica y da a la parroquia en proporción de su riqueza. El señor H... tiene también cuantiosos bienes; también da cuantiosamente.

La señorita I..., el joven matrimonio Z..., etc., etc., son generosísimos, aunque disponen sólo de mediana posición. Hasta se proponía irles a la mano contando con la esplendidez de ustedes. Más que en nombre mío, es en nombre de ellos por que lo hablo con esta franqueza. ¿No lo llevará usted a mal?...

—Bien, señor Cura; veremos si puede ser el año que viene.

—Eso es; hable usted con su marido, y no hagan más que lo verdaderamente está al alcance de ustedes. Que se acuerden de Pedro, sin matar a Pablo.

—¿Y paral o del bautismo, está conforme?

—Absolutamente conforme.

—Adiós, señor Cura.

—Adiós, señora, y... no se vaya usted picada...

—Dé ninguna manera.

La señora sale del despacho, tiesa como un huso y algo colorada, a pesar de los polvos.

El mismo despacho, unos días después. Entra un cura viejo, pequeño, sanote y calvo; lleva un saco de cuero a la bandolera, sobre una sotana de merino que verdea; voz fuerte y ventrilocua, "gemitum que desdère cavernae".

—Reverendo Párroco, se le saluda con todo respeto.

—Buenos días, querido cofrade.

—Y en calidad de amigos excelentes se dan un cordial apretón de manos.

—Vengo a pedirle la venia para hacer un bautizo el jueves próximo.

—Con toda el alma. Solamente que... aguarde... me parece que son dos... (Dice, abriendo la agenda.)

Efectivamente, Helena y Matilde de Miramontes.

—Pues ese es.

—¡Ah! ¿Es ese?

El párroco de la capital coge con las dos manos al compañero por los hombros y, mirándole de hito en hito, le dice, risueño y zumbón:

—Por cierto, amigo, que debía negarle el permiso.

—¿A mí?

—Sí, señor, a usted.

—Porque usted es la ruina de mi pobre parroquia de Santa...

—¿Yo la ruina?

—Sí, sí, usted, usted. Las grandes señoras reservan sus mejores limosnas para su campechano cura rural. La preferencia no me llama la atención; pero no deja de entristecerme.

—¿Habla usted en serio?

—Y tan en serio. Sin ir más lejos, ahí está la señora de Miramontes, que me da un raquíptico billete de cincuenta pesetas porque sus mimos y buenos regalos los guarda para el cura de su pueblo, que no

tiene que atender a escuelas, círculos, patronatos, miles de pobres, de huérfanos... ¡Atrévase usted a negarlo!

—Me deja usted boquiabierto.

—Lo cortés no quita a lo valiente.

El buen cura viejo se palpa los bolsillos... y al fin saca unas cuantas cartas y escoge una...

—¿De ella es?

—No sé yo...

—Pues yo sí sé... Ajaja, la misma; la conozco por este diantre de letras picudas, que parecen bayonetas. Lea usted alto.

"Querido señor Cura: Contamos con usted para bautizar a nuestras dos mellizas en Santa... De antemano se lo agradecemos. Adjunto el donativo de 50 pesetas para el Culto, de cuya recepción se servirá usted hacerme el recibo. ¡Lástima! No es mucho; pero como habitamos en una inmensa y muy pobre parroquia de la capital, tenemos innumerables y pesadas cargas a qué atender, especialmente en este año. Veremos si el año que viene podemos darle algo más.

Con todos mis respetos, considere, señor Cura, su segura servidora,

Luisa R. de Miramontes."

Ambos sacerdotes quedan mirándose, con una risita mefistofélica en la comisura de los labios. El de la capital se lleva el dedo a la boca y mirando a uno y otro lado, intranquilo, replica

—Ante todo, ¡chitón! Ni una palabra de esto. Sé cómo las gasta, y acabaría con los dos.

P. L'ERMITE

Por la adaptación y traducción,

P. Nava Rico, C. M.

PARTICULES

LLATZER AMIC

En tot — tret el peccat — som ombres de Jesús.

Prou que en veureu commoure, davant de certes contrarietats, d'animes fortes, batallivols, qui saben prou com les superaran. Però ni la certesa de la palma no lleva a qui entra en lluita, la impressionabilitat.

El dolç Amat plorava davant la tomba de l'amic que dintre breus moments, Ell ressuscitaria.

MIQUEL MELENDRES, Pvre.

DELEGACIÓN DE HACIENDA

El señor delegado de Hacienda ha señalado para mañana, lunes, los siguientes pagos:

	Pesetas
D. Fermín Viladrich S.	62.020'79
Generalidad de Cataluña	59.719'83
D. Pablo Delclós Dols	34.037'98
" Juan Hugas Francesc	29.747'46
" Juan Ganigué Serra	26.333'62
" Juan Gardé Serrano	23.570'98
" Arturo Llurba Sanr.	27.774'42
" Timoteo Zanuy M.	21.311'12
" Constancio Cortés N.	18.370'87
" Bruno Ribot y C. ^a	3.129'73
" Vicente Feliu Edigiso	9.871'98
" J. Juncosa Aragonés	5.263'86
" Alfredo Bellostas A.	1.612'00
Sr. Jefe Centro Telégrafos	1.473'12
D. Luis Ahumada Muñoz	124'80
" José M. ^a Vives Salas	134'74
" Juan y Cayetano Villega	483'27
" José Cabré Borrull	40'00
Sr. Depositario pagador	22.000'00

El amor busca la hermosura

Hay hombres que nos critican por nuestro deseo de embellecernos; pero la verdad es que el más serio vuelve la cara cuando pasa una mujer hermosa. Lo que debemos evitar es el efecto artificial que dan los polvos, los coloretes y los lápices de labios corrientes. Por esto todas las señoras elegantes sólo usan la marca CARPE. Los Polvos Faciales CARPE son los únicos en el mundo perfumados con polen de flores. El colorate y el lápiz para labios CARPE son los más puros y dan al rostro el color fresco y natural de la juventud.

TRATAMIENTO DE BELLEZA N.º 2

CARPE

Polvos, Colorate, Lápiz de Labios
Esmalte Nacarado de Rosas

ALMACENES MARSOL

Jueves próximo, día 8, terminará la acreditada

REBAJA BLANCA

Hoy, Gran Exposición de Lencería de Alta Novedad

VISITEN ESCAPARATES

mes i millor

Suplement de "LA CRUZ",

Núm. 3

DIUMENGE, 4 de Febrer de 1934

Redacció i Administració: Armanyà, 11, baixos. TARRAGONA

EDITORIAL

L'OPI DEL POBLE

Aqueixos dies, la joventut pocàsolta de les nostres contrades, amb la complicitat i àdhuc plena protecció de l'estevisme carnes-toler que s'aprofita de la seva degradació i pobresa d'esperit, organitza arreu les grans carnavalades en les que sotmesa a l'atutiment de grans bafarades excessos carnals i oblidada de tota noció de dignitat viril hi perdrà, gradualment i progressiva, el sentit social i polític i tot altre sentiment que pugui produir l'exaltació d'un ideal ennoblidor.

Amb un esbojarrament continu i desenfrenat voldran simbolitzar el comiat d'una època de bona vida, sens considerar que s'apropa el temps del sacrifici, i vençuts per l'opi atutidor del vici malmetran l'esperit i la mentalitat llurs per abandonar-se després a l'egoisme de qualque fals redentor que explotará llur carencia d'espiritualitat en benefici propi.

Els joves cristians, seguint la ruta empresa, hem de celebrar les festes de quinquagèsima amb austeritat i serietat, com pertoca als bons catòlics, preparant l'entrada del temps de penitència i contrició, i formant el nostre esperit i el nostre caràcter a costa de tots els sacrificis, plenament decidits a fer tots els que calgui per tal d'assegurar un joíós pervindre a la nostra Pàtria.

L'Assemblea - Diada de l'Abril

Enguany ha de decidir-se el pervindre durador del fejecisme a la nostra arxidiòcesi. Quan floriran els ametllers treurà brotada esponerosa la Federació Diocesana, suara en organització, en la magna Assemblea creadora, seguida de la diada d'estudis en la que s'hi marceran les directrius a seguir pels militants que donarà sanitària vigoria a l'organització de nostra Diòcesi.

Aquesta nostra primera Assemblea serà el primer acte de conjunt que celebrarà la nostra Federació tarragonina, al que no hi ha de faltar cap bon fejecista de les nostres contrades. La diada, que coincidirà amb una gaia festa del Grup local, sembla que presentarà els caires més atractius perquè es façin irresistible l'assistència a la mateixa, que per endavant ens prometem ja ben nodrida.

I a fé que ja sentim fretura de que arribi el 8 d'abril per a veure el bellugor de fejecistes de les contrades tarragonines que acudirán a la capital de l'arxidiòcesi en magne aplec de germanor i estudi, a fer coneixences, a establir contactes, a elegir companys abnegats i volenterosos que puguin constituir un bon Consell Diocesà, a concretar l'apuntada organització comarcal, a comparar les tasques fetes pels altres Grups i a estudiar i discutir les ponències i temaris que es presentin a discussió sobre el desenvolupament i organització dels militants comarcals i locals.

I després, amb els ulls ben oberts, amb la pensa amarada de llum fejecista i enardits per aquesta primera impressió, tots plegats, tota la Federació Diocesana com un sol Grup, com un sol home... al gran CONGRES GENERAL DEL DIA 22!

Directius! Militants! Fejecistes tots!
REMEMBER!!
Les dues gran dates d'enguany són el 8 i el 22-23 d'abril!

J. C.

Acció Social

Les Joventuts Obreres

Vivim un període de transacció. Els principis del liberalisme econòmic preconitzats per la Revolució francesa, que han fet viables els abusos del capitalisme, van decididament cap a la posta. Avui la supeditació moral i l'explotació material de l'home per l'home és blasfemada per tot l'estament obrer i per tots aquells que creuen que l'ésser humà és quelcom més que un boci de matèria moridora.

O Roma o Moscou. Aquest és el dilema que's presenta a la societat moderna. Les joventuts d'ara han de triar entre l'anarquia i el cristianisme, entre la concepció materialista, que posa l'home en el mateix pla de les altres espècies animals, i la concepció cristiana que reconeix les essències espirituals que donen a la natura humana una primacia i una superioritat indiscutible damunt totes les creatures terrenals.

El socialisme i els seus germans comunisme, anarquisme i feixisme treballen ardidament i fan esforços titànics per imposar-se a la societat i per adquirir el control de les joventuts que han de constituir les societats del demà.

Les prometes de Justícia social, que ells no poden cumplir, exerceixen en els joves, que són naturalment generosos i ardits un atractiu molt gran. I aquelles joventuts generoses es tornen inconscientment apòstols de les doctrines de Marx, Sorel i Lenin, que no duen sinó germens de destrucció i de misèria.

Les doctrines socials del cristianisme, inspirades en un alt sentit de justícia i de caritat, són d'una beutat incomparable. Tot el que pugui significar millorament moral i material de l'obrer hi troba en elles una defensa fermissima.

Hem pogut constatar amb goig que els primers actes de propaganda social catòlica celebrats a la nostra ciutat de cara l'obrer, han esvaït molts prejudicis. Ens han dit sincerament que les nostres doctrines socials són de bon tros millors que les del socialisme i del comunisme.

No som pessimistes. Creiem que els rezels s'aniran esvaïnt poc a poc. Manquen propagandistes obrers que puguin parlar, als seus germans treballadors, de tot allò que els interessa.

Cal començar per les Joventuts, perquè els joves són generosos i animosos. I l'apostolat sense generositat i sense esperit de sacrifici no és possible.

Un cercle d'estudis format per quatre o cinc joves—el nombre als començaments no ens interessa—podria ésser el llevat inicial. Així va començar la J. O. C. Belga que avui porta una vida exuberant i pot mostrar un historial pletòric d'actuacions fecundes.

Siguin aquèstos mots una crida a l'apostolat social. Ara tots els que senten la necessitat de treballar per una renovació profunda de la societat, tenen la paraula.

JOAN SERRA.

En aquest mes recordeu-vos de fer Exercicis.

Impromptus

Dia clar de tardor. Plana una quietud tardoral que fa conhortadora la sortida als carrers assolats que respiren passivitat i manofonia pobletanes. Heus ací que un esdeveniment ve a rompre el ritme passiu de les tardes festives, somortes i ocioses en el poble rural. Van arribant els automòbils curulls de gent jove, de pobles diversos, que amb llur entusiasme donen un accent de vida i de vibració a les places del poble.

S'encaixen les mans amigues que es retroben amb dalit. La conversació segueix germanívola, ànima-da, viva. Hom parla, es diverteix, es projecta. Quatre joves tenen cura d'escampar proclames, propaganda i criden el periòdic de la F. J. C. Creix i s'intensifica l'entusiasme amb l'arribada dels darrers vehicles, ornamentats amb la insígnia fejecista que els dona una exhibició atractiva, conduint altres grups nodrits de joventut.

Aquell aplec, l'animació sorprenent, les fulles de propaganda... que han arribat als recons de les llars i fins a les taules de café, és un alient que desperta si més no, la curiositat del poble.

El jove que indiferentment llegeix una fulla—casualment li ha arribat a les mans—diu a l'amig: anem-hi!, i l'altre assenteix. La noia ho ha dit a la seva amiga; els homes entre si, els infants a llurs amiguets.

S'omplena ràpidament la sala que als pocs moments queda ocupada de gom a gom. El miting transcorre en mig d'una tranquil·litat i espectació admirables. Adés la multitud subratlla els paràgrafs amb delirants i perllongades ovacions; adés davant la declamació persuasiva i amarada de cristianitat i d'esperit patriòtic l'auditori sent glatir en el seu ànim els sentiments més preuats en el silenci, i emoció continguda. La paraula emotiva dels joves oradors que glosen de les orientacions i finalitats de la F. J. C. té la virtut d'infondre el desvetllament a la consciència

de la joventut que no és sorda a l'empenta regeneradora de la F. J. C. L'oratori vibrant i el gest impulsiu de Millet arriba a l'ànima mateixa dels joves, que perceben l'escalf de la seva emoció i l'aleuada vivificadora de religiositat i patriotisme, i que exterioritzen llur assentiment amb frenètics i entusiàstics aplaudiments i amb visques emocionants.

No són pas espontaneïtats irreflexivament expressades, la joia, aquests sorollosos visques, els crits d'entusiasme i la vibració d'aquesta joventut que sent el neguit de quelcom... Es aquella joventut somorta i tèbia per la indiferència, mig intoxicada per l'amoral, que es deixondeva al contacte de l'obra redregadora de la joventut catalana.

Sortim del miting. L'aura otomnal i vespertina oreja els nostres rostres amb el seu bes reconfortador. Conversem gustosament i animada amb els joves del poble. Quina efervescència! Alegria, moviment i animació arreu. Els automòbils es preparen per la marxa. Entre tot aquest formigueig i entusiasme hom senti feblement una veu esllanguida isolada que no troba eco: "Fanàtics!..." Un crit potent i viril tremi en acomiadar-nos: "Visca la F. J. C. de Catalunya!" El visca sonà vibràtil, rotund i esclatant.

Deixem el poble i arrenquem per devorar quilòmetres. L'última explosió d'entusiasme, de simpatia, de germanor. Els braços s'aixequen enlaire, els mocadors voleien.

Travessem prades i camps, conreats pel camperol treballador i pacient, on dipositaran la llavor que promet esponerosos fruits. La nit plàcida i serena avança. Enllà de l'horitzó titillen els primers estels. La nostra senyera voleia triomfant i amb ella les nostres il·lusions. I endarrera deixem els camps on hem sembrat la llavor fecunda que germinarà.

J. GUIVERNAU i JANÉ

Vilabella.

GRUP EURA

Riudecanyes

Curset de conferències fejecistes del 26 de febrer al 3 de març

DIA 4 DE MARÇ

MISSA DE COMUNIO. -- Solemnia INAUGURACIÓ i BENEDICCIÓ DEL NOU EDIFICI DEL GRUP.--BENEDICCIÓ DE LA BANDERA i

Grandiós miting fejecista

en el que pendran part valuosos elements del Consell Federal i de la Federació Diocesana

FEM EXERCICIS

La passada diada diocesana d'estudis

No sols de pa viu l'home

Es cert que el nostre cos es nodreix de pa, de menjar i beure, però hi ha en nosaltres quelcom més que el cos i de molt més valor, ja que mentre aquest és una cosa temporal allò altre és etern.

Si el nostre cos que avui hi és i demà no hi és el fem objecte de totes les comoditats i en tenim cura en tot moment, com descuidarem la nostra ànima que és eterna!

Com podem deixar que mentre el nostre cos es nodreix de tot allò que li fa falta la nostra part espiritual creixi raquítica, esllanguida, sense vida?

Nosaltres que pertanyem a la Federació de Joves Cristians som els que hem de fer que al créixer el jove en edat i estatura creixi també en espiritualitat i això ho farem quan tots els qui militen en els nostres rengles siguin fidels a les normes i directrius dels Dirigents Fejocistes, que no són altres que els de l'Església acomodades al jove.

I no contents amb això portem nous companys a nosaltres, a la llum de la veritat i per damunt de tot el material aixequem la part espiritual de l'home.

Captinguda, doncs, la Federació, de la necessitat imperant d'intensificar la vida espiritual del jove, en el mot d'ordre corresponent al mes de Febrer, del programa per 1933-34, veiem que diu "Exercicis espirituals per a tothom".

I nosaltres fent-nos ressó d'aquest mot d'ordre el repetim a tots els joves de la nostra Diocesi i preguem amb tota l'intensitat de les nostres forces que de tots els grups i de tots els pables practiquin en aquest mes de febrer Exercicis Espirituals en complet recés algun dels seus joves.

Per a salvar l'humanitat falta espiritualitat, cal que a l'egoisme materialista el sobrepuji l'altruisme espiritual i aquest sols es pot obtenir sabent qui som, d'on venim i allà on anem, i d'això sols ens en donarem compte en una tanda d'exercicis ben feta.

Amics: Per enrobustir doncs la nostra vida sobrenatural, per a refermar-nos més i més en les nostres creences, pel profit de la nostra obra, de l'individu, de l'Església i de la Pàtria, practiquem tots els sants exercicis en alguna de les moltes tandes que es celebraran en aquest mes de febrer.

Amics: Per enrobustir doncs la nostra vida sobrenatural, per a refermar-nos més i més en les nostres creences, pel profit de la nostra obra, de l'individu, de l'Església i de la Pàtria, practiquem tots els sants exercicis en alguna de les moltes tandes que es celebraran en aquest mes de febrer.

Les tandes d'Exercicis espirituals a tot recés

FEBRER

Dies 10-11. — Per a homes i joves, a l'Hotel Florida del Tibidabo.

Dies 12-18. — Per a homes i joves, a la Casa de Sant Josep, de la Bonanova, organitzada per la Lliga dels Dolors, de Sans.

Dies 26-4. — Per a homes i joves, a la Casa de Sant Josep de la Bonanova.

MARÇ

Dies 19-25. — Per a homes i joves, a la Casa de Sant Josep, de la Bonanova, en castellà.

Dies 25-31. — Per a homes i joves, a la Casa del Raval de Jesús, de Tortosa.

FEJOCISTA

No deixis d'adquirir el teu MIS-SAL. Demana'l al Secretariat Diocesà, Armanyà, 11, baixos.

No fou el 28, sinó el dia memorable pel Fejocisme d'aquestes comarques del primer recés i del primer contacte dels militants dels nostres grups.

Foren tractats i debatuts els temes de les diades diocesanes corresponents al primer període de l'any actual. D'haver-nos avençat qui ens en farà retret? El Comitè organitzador del Secretariat Diocesà es complau en declarar la seva satisfacció pels resultats d'aquelles hores de deliberació i estudi sobre l'organització comarcal en aquesta diocesi, sobre la preparació en vistes al primer Congrés de la F. J. C., sobre la disciplina dels grups, sobre la vida espiritual...

Els nostres interessos fejocistes reclamen vuit comarques amb tantes altres Subfederacions. Tarragona deurà organitzar la Subfederació del clot del Camp; Reus la del Camp occidental i Baix Priorat; Valls la de l'Alt Camp; el Priorat i Muntanya de Prades faran dues comarques: Falset capital d'una, i Cornudella capital de l'altra. La Conca de Barberà constitueix una comarca ben definida. La Segarra igualment. Queda tota la banda de l'Albi fins a Cervià on una altra Subfederació és imprescindible.

Així delineada la divisió comarcal de la diocesi de Tarragona, queda només el problema dels pobles situats en els límits comarcals, que en cada cas concret caldrà resoldre a quina Subfederació serà més convenient que pertanyin.

Preparant el Congrés general es determinà la benedicció de tres banderes de grup, respectivament en els tres primers diumenges d'Abril. Tarragona, Reus, Falset volen anar al Congrés amb bandera beneïda. El grup de Sant Martí de Maldà, la té ja, inaugurada, per cert, en un acte luctuós: l'enterrament del que era president d'aquell grup molt actiu. Riudecanyes prepara la inauguració pel proper mes de Març. Tot per tal de poder anar al Congrés... en caràcter de grups fejocistes disciplinats.

Quant a disciplina, es respirava en l'ambient que sense disciplina fóra impossible fer res. Disciplina, que deu arribar fins a les menudes coses.

I sobre pietat una gran preocupació. Aquells joves parlaven en to de convencuts de que la pietat, en la vida del militant fejocista és la clau de volta de l'edifici. Seguint aquests rails, cert, que podem anar lluny i amb una certa velocitat. Ara, amics, no cal sinó portar a la pràctica aquests principis.

NOTICIARI

NOUS COL·LABORADORS

Els nostres amics Joan Guiver-nau i Joan Serra, militants fejocistes d'aquesta ciutat, ens han honorat amb llur valuosa col·laboració que ens prometem fer assídua.

Agraïts restem als amics que ens ajuden a portar la nostra càrrega amb tanta de competència.

SANT MARTI DE MALDA

LA MORT DEL PRESIDENT DEL GRUP. — L'ESTRENA DE LA SENYERA.—ALTRES NOVES

El nostre Grup, que ademés de es tasques pròpies de l'Obra, a les que s'ha dedicat constantment, ha contribuït força a les solemnitats de la litúrgia nadalenca en la nostra parròquia. El dia de Nadal, Cap l'Any i Reis han cantat la missa "Te Deum laudamus" del mestre Perossi i en les adoracions de l'Infant Jesús el "Adeste fideles" alterant amb els avantguardistes i els cançons del Catecisme, el que ha fet que les funcions parroquials esdevinguessin molt solemnes. Per Pasqua tenim el projecte, dirigit pel senyor vicari, cantar la "Pontificale" del mateix mestre, i ademés representar, en el teatre de la vila, una bonica funció dramàtica.

—Amb motiu de l'enterrament del nostre president, que detallam més avall, estrenarem la bandera del Grup. Varem creure simbolitzar més la simpàtica obra de la Federació posant-hi els colors vermell i blanc, amb l'escut de la Federació en un angle. El vermell, símbol de la caritat cristiana, i el blanc, de la puresa de costums que deuen tindre els nostres fejocistes per a dignificar l'Obra, per dignificar-se ells i fer-la agradable per a que ens segueixin els altres.

—Ha traspassat santament d'aquesta vida a una de millor, el president del nostre Grup, en Josep Castellà Miró, entusiasta i entregat en vida, en cos i ànima a la Federació. La seva mort ha sigut verament edificant. Una diabetis maligna que minava la seva vida sense saber-ho ell ni la seva família, encara el deixà gaudir del consol de cantar la missa el dia de Nadal amb els demés companys del Grup. Des de Nadal no sortí més de casa i el dia 30 a la matinada donava l'ànima a Déu. El dia 29 donant-se compte de la gravetat de la malaltia que ningú creia més que ell, va demanar el Viàtic, que rebé amb molt fervor. Sofria molt, molt, per això després de rebre Nostramo i

oferir-se-li administrar-li la Extremaunció, com és costum aci després de rebre el Viàtic: "estic molt cansat—digué—ja ho farem més tard, quan hagi descansat un poquet". A la tarda del mateix dia, ja que havia rebut a Nostramo al matí, a l'anar-lo a veure el senyor vicari el primer que li va dir fou: "Ara em pot extramunciar", sacrament que va rebre amb la mateixa unció amb que havia rebut el Viàtic. Així deixà als seus companys de Grup, que estimava de veritat. Un bell exemple de valentia cristiana enfront de la mort que a ell no hi anava com enemiga traïdora, sinó com amiga per a portar-lo al goig etern de Déu!

Ell que ha sigut tant fervorós i entusiasta per la Federació, beneeixi des del Cel el nostre Grup, per a que sota els plecs de la nostra bandera que s'ha estrenat per ell, aixoplugui a tots els joves de la nostra estimada vila.

Als seus pares, germà avantguardista, germans i demés família, a tots, els donem el més afectuós condol, mentre enocmanem la seva ànima a Déu.

A l'enterrament i funerals vingueren nodrides representacions dels grups de Rocafort de Vallbona i Verdú. Déu els hi pagui.

UN FEJOCISTA.

LA RIERA

GRUP "FLORIDA", 187

Aquest Grup continua celebrant els cercles d'estudis amb un promig de 14 fejocistes.

—Açaba d'organitzar una sèrie de conferències culturals i de propaganda. La primera conferència serà (a. D.) el dia 11 de febrer i anirà a càrrec del cap de la secció de propaganda En Ferran M.ª Ruiz Hébrard, amb el tema "La Federació de Joves Cristians, esperança de Catalunya".

—Durant les festes nadalenques la secció dramàtica posà en escena "La llum de l'establa" i "L'herreu Pruna", obtenint un èxit esclatant.

J. S. S.

REUS

GRUP "LLUM"

El nostre Cercle d'Estudis, durant el mes ha celebrat sessió cada dimarts, amb nombrosa assistència, seguint estudiant-se els temes as-

senyalats en el Butlletí de Dirigents.

—L'equip de basquet-bol ha continuat participant en el torneig local de l'esmentat esport.

—En la reunió mesal de febrer, a celebrar avui, a més dels temes acostumats es tractarà del Projecte d'Organització de la Secció Pro-Colònies d'Estiu per a Avantguardistes, i de les festes d'inauguració de la bandera, quals festes el Comitè Diocesà oficial del Grup i benedicció de rectori les ha fixat per al dia 15 d'abril vinent.

UN FEJOCISTA.

TARRAGONA

GRUP "AUDAX"

Celebrem amb regular assistència les reunions setmanals del nostre Cercle d'Estudis, segons els temes donats pel B. de D.

El Cercle Religios és dirigit pel Rd. Consiliari i el Social pel company J. Casanovas.

—L'equip del Grup pren part a un campionat organitzat entre la majoria d'equips de "basket" de Tarragona.

Darrerament ha guanyat a la Penya Esportiva, equip molt temible, per 29 punts a 21.

—En la vetllada celebrada recentment al teatre Metropol, dedicada a Sant Fructuós, patró de la A. C. tarragonina, hi prengueren part pronunciant dos discursos els companys Enric Olivé i Bassill Bernat, president i vis-president del Grup "Audax".

—El passat divendres, en l'auditori teatre, els Avantguardistes del "Casal Trinitat" posaren en escena estrenant-lo, amb molt d'encert, el sànet "La tempestat", distingint-se en el seu comès els infants Rosell, Corbaton, Aleu i Blasco.

—Amb una complerta diada de Recés, avui, el nostre grup inaugura el nou Grup Avantguardista "Caritat".

Regna entusiasme entre els infants que el componen.

UN FEJOCISTA.

ORGANITZACIO

Cal estar atents a totes les ordres consignades i lletres que es publiquin al Butlletí de Dirigents, a Flama o que trametin els Secretariats, estudiant-les i complint-les fidelment tenint cura d'arxivar amb el degut ordre aquells documents útils o a contestar, ja que l'organització és el secret de l'èxit de la Federació.

Hi ha Grups que negligeixen aquest punt bàsic i davant d'una actuació determinada es veuen precisats a fer consultes i més consultes als Secretariats, obligant a aquests a repetir dues i més vegades allò que s'havia recomanat, amb detriment de la bona marxa de les tasques generals de l'organisme consultat.

ESTUDI

La vida del militant, en particular, i la de tot bon fejocista en general, ha d'estar completament dedicada a l'estudi dels programes detallats al B. de D. i de les altres qüestions candents al món en els caires social, polític i econòmic. Cap Grup pot passar per alt baix cap pretext els cercles d'estudis setmanals i les reunions mesals BEN FE-TES. Uns i altres són la base de formació dels nostres joves i els punts sobre els quals volten els temaris de les diades d'estudi.

Les diades d'estudi són per a estructurar la nostra organització, per a donar orientacions i corregir defectes i per a fer-se ressó de les experiències i aspiracions de tots els Grups, no són un motiu per a fer una cotxada i passar un dia a ciutat.

Un Grup que no faci cercle ni reunions encara que porti tots els socis a les diades d'estudi ha de quedar forçosament en evidència.

ACCIO

Tot Grup ben organitzat i estudiós arrodondirà el seu fejocisme lliurant-se de ple a l'acció, després d'haver escollit el camp en el qual la seva tasca pugui ésser més profitosa i reeixida, ateses les condicions dels elements de que disposa i les del medi on ha de desenvolupar-se.

La captació de nous adeptes completarà la tasca feta Grup endins i l'actuació social, religiosa i benèfica farà que tingui aquell ver-tader sentit que informa tota l'obra fejocista.

CAVES

CASTELLBLANCH

Sant Sadurní de Noya

Doctor S. Homedes

CONSULTORIO DE LAS EN-FERMEADES DEL APARATO DIGESTIVO, DIABETIS Y SANGRE

RAYOS X

CURACIÓN DE LAS HEMORRIDAS SIN OPERACIÓN

HORAS DE CONSULTA: De 10 a 1 y de 4 a 7

Rambla 14 de Abril, 42, 1.

Academia "RAMOS,"

PARA INGRESO EN CORREOS

FUNCIONARIOS TECNICOS AUXILIARES FEMENINOS CARTEROS URBANOS

En las oposiciones de técnico; que se están celebrando ha obtenido esta Academia el siguiente resultado:

PRESENTADOS 17

APROBADOS, 16

CARRETERA DE BARCELONA 56 TARRAGONA

Santidad a la Española

No se alarme el lector al contemplar el título de este mi pobre artículo, no piense lo que yo al comenzar. Ya sé que la santidad no tiene nacionalidad, es un universal grado de bondad suprema; sé también que a Dios se llega por todos los caminos del bien; con grandes sacrificios, con pequeños vencimientos y aun con santa conformidad. Para mí que vivo en el seno de la Iglesia católica militante, todos los santos son admirables, ya que admiramos lo que no tenemos y ¡ay de mí! que no poseo incompatibilidad con pecados, defectos e imperfecciones. No obstante dentro de los santos los hay como estáticos ensu santidad, sin mas trascendencia después de su muerte que el ejemplo de sus virtudes, parece que antes de canonizarse ya están aposentados en los altares; son santos con un grado máximo de virtud y un grado mínimo de personalidad.

No tiene otro objeto este artículo que plasmar una diferencia entre estos medios de llegar a Dios y de esto sacar una consecuencia, la personalidad tan española de uno de nuestros santos.

San Luis Gonzaga el vástago de noble familia italiana, es un místico muy reconcentrado en sí, su vida es la sencillez, en el no hay nada que destaque sobremediana, no tiene acción potente ni determinante dentro de la vida, no lucha por lograr una religiosa personalidad, es santo desde que nace y sin embargo no se sacrifica cruentamente para serlo. Acepta la voluntad de Dios, determinante de su santidad y tanto la acepta que su vida en todos sus sencillos episodios es una teoría de santa conformidad. Su carrera en el mundo fué cortísima, veintitrés años, seis en la compañía de Jesús, en ella por nada sobresale sino por su extrema humildad. Tras su muerte, la canización; los mismos jesuitas, aficionados sin duda a la práctica de obras heroicas, no se atreven a prestar su concurso para aquel proceso, al fin triunfa el criterio del Pontífice Clemente VIII, y Luis sube a los altares nombrado patrono de la juventud. El niño santo y el santo niño no deja mas huella tras sí, que los pequeños vencimientos, las disciplinas exageradas para pequeñas faltas, como aquellas que se creyó cometer mirando a una princesa a la que servía de paje, y una aptitud muy grande para la oración.

Hasta aquí el rosario, he aquí el robe, muy distinto pero tan bello como aquel, ya que su fortaleza añosa y robusta cubre las mas suaves aromas del rosario.

1521. Pamplona sitiada por los franceses que lanza Francisco I, para invadir España. En la ciudadela el Gobernador de Herrera, pretende rendirse; un capitán consciente de su deber le disuade y quiere resistir hasta la muerte; se llamaba Inigo de Loyola y este fué su primer gesto heroico; el primero de los muchos de su vida, epopeya de santa heroicidad. El joven Capitán es herido en una pierna y ella le queda deforme. Su apuesta gallardía se resiente de este defecto y se somete a una cruenta operación; larga convalecencia, plúgole al cielo que no hubiesen libros de caballería como era de costumbre, y el Capitán para dormir el tedio leía y bebía la vida de los Santos. Heridas de luz celestial y comienzo de nuevas luchas entre las nuevas inclinaciones de su espíritu, fruto de las santas lecturas y sus antiguos hábitos de Capitán bizarro y mundano. Esta es la primera lucha y también la mas enconada, y al vencer, el soldado desgarrado y vano cambiase en hombre austero y dueño de sí.

Por estrechos caminos de penitencia, por sendas difíciles de místicos sacrificios marcha a Montserrat. Su espíritu se abrasa en caridad sublime, su traje precioso lo daa un pobre, su espada y daga de honor son promesas a la Virgen. Y aquella noche vestido con tosco sayal hizo como D. uijote su primera vela de armas; Ignacio velaba las armas de la caballería de Cristo, espiritual muro frente a la heregia; fuente constante de espléndidos sacrificios, rosa de todos

los vientos para siembra de la doctrina del Crucificado.

Una ilusión antigua del antiguo Capitán; la visita a los santos lugares; como un peregrino, modesto vestido y humilde corazón marcha a Jerusalen. Privaciones, penalidades, hondos sacrificios del espíritu frente a las necesidades de la materia... Jerusalen, la santa ciudad ¡que emoción en el alma creyente de Ignacio! Dificultades, altas razones, temores de disturbios, le impiden ver las tierras del Salvador. Y sin protesta airada, dóse sin pasiva resistencia, como deleitándose en ed justo dolor de alejamiento de los recuerdos terrenos de su Dios obedece y vuelve a España. Obediencia, he aquí la norma disciplinaria de su nueva orien. El amor a Dios ha de ser obediente y ordenado, y ha de cumplir ideales del espíritu y prácticas finalidades. No solo oración también obras. Abrió libro vivo de obediencia quizás el secreto del triunfo. Sobre su vida un luminoso lema; quien manda ha de saber obedecer.

1527. París. Estudiante de teología, obrero de la caridad; la juventud siempre sin sustancia y alocada le persigue y se burla. Valor, valor a toda prueba, no el calculado por no sufrir mal mayor, sino aquel otro tan poético y escaso, amar los riesgos y afrontarlos con firmeza, todo por el amor de Dios.

Francisco Javier, Lainez, Fabro, Bobadilla, Salmerón, Rodríguez, Cordero, he aquí los primeros nombres, el número, el espíritu, mas tarde el apogeo de la obra gracias al tiempo y las persecuciones.

Aquellos jóvenes trasverberados de místico amor, se postran a los pies de Paulo III. Sus vidas para bien de las almas; la iglesia militante y triunfante es una realidad; ese discutido cuarto voto coadyuvo al milagro. Los siete compañeros necesitan de la obediencia y así nació el primer General, el valeroso Capitán del Duque de Nájera fué General de las milicias de Cristo. Trabajos, desvelos, un gran inteligencia impulsada por radiante Fé, disciplina religioso militar, favor de Dios; y se creó la muralla. Precisamente en 1517 un fraile renegado, abandonaba la autoridad del Papa y proclamaba el libre examen. Lutero e Ignacio estaban frente a frente. La muerte de Ignacio, como su vida; luego, florecieron cien casas y mil aguerridos soldados formaban en las banderas de Cristo.

Ignacio de Loyola, es un santo de recia personalidad española; en el no solo nos admira su transformación y sus virtudes de fuerte envergadura, sino su gran aptitud organizadora. El como dice un ilustre autor fué el dique contra el oleaje de la reforma y también se dió cuenta que este dique no había de desmoronarse al primer embate, y de aquí el principio de su disciplina, de una disciplina a la española, esencialmente militar, su orden se llamaba compañía, la mandaba un General y tenía una insignia, el corazón sangrante de Jesús.

Su ideario tan español, que lo que en todas partes era como una figura retórica, soldado de Cristo; llegó en España gracias a Ignacio a ser una realidad auténtica; y en sus primeros pasos ya se cumple una necesidad ancestral de aquel ideario, velando en Montserrat las armas de la nueva caballería.

El contraste está buscado; Ignacio es la santidad a la española; Luis Gonzaga de la misma Compañía es como un hecho diferencial de santidad.

¡Caminos de Santidad! ¿Cual mejor?, la contestación queda vacía. Son distintos. ¿Es igual acaso una placida puesta de sol, y un picacho ingente coronado de nieve y empenachado de nubes? Y sin embargo no proclaman, ambos la grandeza y la belleza de la obra de Dios.

FEDERICO DE IRANZO.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Terredembarra.

Informes en esta Administración.

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants: Andreu Corsini i Rembert, bisbes i confessors; i santa Joana de Valois, reina.

Missa del dia

INDULGENCIA DE LA BUTLLA

Comencen els Set Diumenges de Sant Josep

De la Dominica de Sexagesima.—2.ª classe.—Ornaments morats. Estació litúrgica a Roma: Sant Pau extramurs.

La basilica romana de la via Ostiense que guarda les sagrades despulles de l'Apòstol de les gents, és el lloc on antigament l'església de Roma celebrava la solemnitat de la present dominica. Sant Pau fou un gran sembrador de la paraula de Déu, llavor de vida cristiana que, amb enèrgica actuació i constància incansable ell escampà de l'Orient al terme de l'Occident. Les formidables lluites que li calgué sofrir i vencer per tal d'extendre el regne de Jesucrist els conta amb frases inborrables en l'ardentíssima vindicació personal que llegim en l'Epístola d'avui.

EVANGELI

Continuació del sagrat Evangeli segons sant Lluc:

En aquell temps: Com fos que una grandíssima multitud s'ajuntés i tothom de les ciutats conegués a Jesús, va dir aquesta paràbola: Eixi, el sembrador, a sembrar la seva llavor: y dementes que sembrava, una partida caigué a la vora del camí, i fou calcigada, i els ocells del cel se la menjaren. I l'altre part caigué sobre el lloc pedregós: i tantost fou nada s'asseca, perquè no tenia humitat. I l'altre part caigué entre espines, i ensems crescudes les espines l'ofeguen. I encara l'altre part va caure en terra bona: i quan fou nada fructificà el cent per ú. I dient això, Jesús clamava: Qui té orelles per sentir que senti. Els seus deixebles li demanaven el significat d'aquesta paràbola. I ell els va dir: A visaltres us fou concedit conèixer els misteris del regne de Déu, però als altres se'ls parla en paràboles: per tal que veient no hi vegin, i oint no ho entenguin. Aquest és el sentit: La llavor és la paraula de Déu. Els de la vora del camí són aquells que escolten; però el diable ve, i se'n porta la paraula de llur cor, no sigui que creient, se salvin. La de damunt el pedregar: són aquells qui en sentir la paraula la reben amb alegria: però no arriben a posar arrels: creuen una estona, i en el moment de la temptació sucumbeixen. La que caigué entre espines, són aquells qui escolten la paraula, però les preocupacions, les riqueses, i els plaers de la vida, l'ofeguen i no fa gens de fruit. I finalment, la que va caure en terra bona: són aquells, qui havent escoltada la paraula de tot són cor la retenen, i lleven fruit amb paciència.

Missa per a demà

De santa Agata, verge i màrtir.—Doble.—Ornaments vermells.

Missa del dimarts

L'Aniversari de l'elecció de N. Sm. Pare Pius XI.

Sant Titus, bisbe i confessor.—Ornaments blancs.

QUARANTA HORES

Se celebren a la parroquia de Sant Francesc, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del mati, i d'un quart de quatre a les set de la tarda.

El dia 7 comencen a l'església de l'Ensenyança.

Horari de Misses

CATEDRAL.—Des de dos quarts de sis fins a les nou, cada mitja hora i a les 10, 11 i 12.

TRINITAT.—A dos quarts de set, dos quarts vuit, vuit, i dos quarts de nou.

A dos quarts de deu, "Missa d'infants".

SANT FRANCESC.—A les sis, set, vuit, dos quarts de deu (cantada) i onze.

SANT JOAN.—A les sis, set, vuit, nou, tres quarts de deu (cantada) i onze.

SANT PERE (Serrallo).—A dos quarts de set, i nou.

SAGRAT COR.—Cada mitja hora, de sis a nou i a les dotze.

SANT MIQUEL.—A les set, dos quarts de vuit i a les vuit.

CARME.—Cada mitja hora, de dos quarts de set a dos quarts de nou, a dos quarts de deu, a dos quarts d'onze i a dos quarts de dotze.

SANT ANTONI (Caputxins).—A les sis, set, vuit i nou.

NATZARET.—A dos quarts d'onze.

BEATERIO de S. DOMINGO.—A les vuit.

HOSPITAL.—A dos quarts de set i a les deu.

GNES. TERCIARIES (Vetlla).—A les set.

ESGLÉSIA DE LA MERCE.—A les sis i a dos quarts de vuit.

SANTA CLARA.—A les sis, a les vuit, ofici.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL.—S'entra al cor a dos quarts de deu. Després de Tercia, processó claustral i missa conventual.

Tarda, a les sis, conclusió del solemne Triduum a la Sagrada Família. Exposició de S. D. M., cant del Trisagi, exercici del Triduum, sermó pel Rd. P. Josep M.ª Pijoan.

Capella de la Mare de Déu del Claustre.—A les set, missa, homilia i exercici dels set diumenges a Sant Josep.

A les vuit, missa resada.

SANT JOAN.—Misses a les sis, set, vuit, nou i onze. A tres quarts de deu, ofici.

Tarda, a les sis, Rosari. Catecisme a les tres, a la Sala Parroquial.

SAGRAT COR.—A dos quarts de vuit, missa de comunió pròpia del primer diumenge de mes, practicant-se durant la mateixa els exercicis dedicats al Sagrat Cor de Jesús.

Avui comencen els set diumenges dedicats a Sant Josep, que continuaran fins el dia 18 de març; practicant-se a la missa de dos quarts de vuit i a la tarda, a les sis, amb exposició de S. D. M., trisagi cantat, exercici dels set diumenges, sermó i reserva.

CARMEN.—(Empiezan los siete domingos a San José).

A las ocho y media, misa en el altar del Santo, rezándose el ejercicio.

Tarde, a las seis, Exposición, Rosario, ejercicio de los siete domingos, motete, sermón por el P. Benito O. C. D., reserva y canto de los gozos.

SANT ANTONI (PP. Caputxins).—Misses a les set, vuit i nou. La de vuit serà de comunió general.

Tarda, conclusió del solemne Triduum. A les sis, Rosari, Trisagi, exercicis dedicats a Sant Antoni, sermó pel R. P. Hilari d'Arenys de Mar, reserva, cant dels goigs i benedicció de la Santa Reliquia.

Cuideu - vos
l'estómac
perquè és la base de
la vostra salut

Jo vaig patir
com vós, però em va
curar el

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

ES VEN A LES FARMACIES

Com és primer diumenge en el qual el V. O. T. té la seva comunió reglamentària i conferència, celebrada una i altra conjuntament, però a la tarda precedirà la conferència del V. O. T. a dos quarts de sis.

CULTES PER A DEMA

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre).—A les set, tots els dies missa.

SANT JOAN.—Misses a dos quarts de set, set, vuit i dos quarts de nou.

Tarda, a les sis, Rosari. Catecisme tots els dies de sis a set, a la Sala Parroquial.

SANT FRANCESC.—A les vuit, missa d'exposició i a dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda, a un quart de set, Rosari, Trisagi, benedicció i reserva.

CULTES PAR A DIMARTS

SANT FRANCESC.—A dos quarts de vuit, missa i exercici dels tretze dimarts de Sant Antoni de Pàdua.

A les vuit, missa d'exposició, i a dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda, a un quart de set, Rosari, Trisagi cantat, benedicció i reserva.

Tots els dies, de sis a set, catecisme al Casal.

Antoni Segú

CORREDOR DE

FINQUES

MENDEZ NUÑEZ, 21, Baixos

Telèfons 748 R. i 748 X

TARRAGONA

2.º PIS A LLOGAR

Restaurat totalment. Mosaic. Sis dormitoris, rebedor, menjador, cuina amb safreig, rebost, quarto d'armaris, quarto de bany amb termo sifó, totes les habitacions amb llum directa. Assoleiat i amb galeria vistes a la mar. Apodaca, 4, Raó al pis principal, 1.ª, de la mateixa casa.

HUÉSPEDES

se desean en casa particular; trato familiar.

Razón: en la Administración de este diario.

GARIBILLA

ARTISTICA COLECCION DE POSTALES

Recientemente ha aparecido en nuestra ciudad una nueva colección de postales, artísticas en verdad, que reproducen algunas de las bellezas que atesora, y que mucho han de agradecer los turistas que continuamente la visitan.

Son obra del célebre fotógrafo y profesional artista "A. Zerkowitz" y se han editado por nuestro apreciado amigo y conciudadano, don Pedro Rabadá Soler.

Aa referida colección reproduce:

- 1 Playa del Milagro.
- 2 Playa "de los capellans".
- 3 Contraluz del puerto.
- 4 Barrio Marítimo.
- 5 Monumento a los mártires.
- 6 Portal de San Antonio.
- 7 Castillo de Tamarit.
- 8 Aspecto lateral de la Catedral.
- 9 Escalinata de la Catedral.
- 10 Cantera del Medol.

A nuestro juicio, las que presentan aspectos menos vistos y más atrayentes son las de núms. 3, 6, 8, 9 y 10.

Podrá facilitarlas a quien las desee el señor Rabadá (Angel Guimerá, 19), al cual sinceramente felicitamos.

RIFA

En el Colegio Tarraconense, ayer tarde se verificó el sorteo de la imagen del Niño Jesús con su correspondiente cuna que se sorteaba entre sus devotos, habiendo salido premiado el número 192.

Enhorabuena al que haya tenido la suerte.

Diffícilment se encontrará en el mundo entero un remedio más famoso

El escudo de la Orden del Carmen (garantía de su legitimidad), de relieve en el frasco e impreso en la etiqueta, es la máxima garantía de su eficacia en mareos, indigestiones, ataques nerviosos, demagogías, vertiginosas, etc.

AGUA DE CARMEN DE LOS CARMELITAS DESCALZOS DE TARRAGONA

Lleve más de dos siglos de fama mundial

70.016'34 a favor de les imposicions. En el transcurs del mes de gener s'han obert 24 llibretes noves.

SANTAELLA

CONSTRUCCIO I REPARACIO DE JOIES

MAXIMA QUALITAT

ECONOMIA

UNIO, 3 TARRAGONA

EXPOSICIO NOTABLE

Està assolint un èxit excel·lent l'exposició de pintures de Lluís Maria Güell, a l'Ateneu.

Prometem publicar-ne una nota crítica en una altra edició.

Avui, a les dotze, a la mateixa sala d'exposicions dissertarà Pere Guardiola sobre l'interessant tema "Els ismes autèntics i els pintors alsos".

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8 al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

SORTEIG AL CASAL DE SANT FRANCESC

Divendres, festivitat de la Mare de Déu de la Candela, tingué lloc, amb tota solemnitat, el sorteig del "Nen Jesús amb bressol", essent premiat el número 447.

N'ha sortit agraciats el nen En Pere Calmet i Sarró, alumne del Casal.

La guardia civil de La Cenia ha detenid en una taberna a Eugenio Amigó Barberá, vecino de Alcanar, reclamado por robo por el juez de instrucción.

Por tener presentadas protestas contra el resultado de las elecciones, han dejado de constituirse los siguientes Ayuntamientos: Albiol, Alfara, Amposta, Bonastre, Brafim, Capafons, La Figuera, Figuerola, y también los pueblos de Llorach, Vilà, Montbrió, Nou de Gayà, Perafort, Poble de Montornés, La Riba, Riudoms, San Carlos de la Rápita, Secuita, Selva del Campo, Tivenys, Uldecona, Vallfogon, Valls y Gandesa. En tanto que el Tribunal Contencioso no emita su fallo continuarán en sus cargos los antiguos Ayuntamientos.

L'ARBAT DE TARRAGONA

El senyor enginyer cap del Servei Agronòmic, des de fa algun temps porta la direcció de les operacions inherents a la plantació d'arbres, havent-se pogut apreciar en la visita d'inspecció girada ahir pels senyors De Mata i Pujol, que els resultats obtinguts fins al present amb la intel·ligent direcció de Servei Agronòmic no poden ésser més falagueres i esplèndids.

Cal agrair als senyors Almirall i De Mata son interès per les coses nostrades.

En ocasió de dirigir-se de San Carlos a Alcanar, un carro de pescado propiedad de Miguel Ejarque, al llegar al kilómetro 10 de la carretera, le salieron al paso dos hombres, los cuales después de amenazarle le robaron.

Avisada la guardia civil detuvo a los autores que manifestaron llamarse Daniel Bayarri y Bautista Subirats.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "Conde de Zubiara", procedente de Gijón, con carbón.

Vapor alemán "Klio", procedente de Barcelona, con carga general.

Salidas

Vapor inglés "Pinzón", con carga general para Valencia.

Vapor español "Cabo Cervera", con carga general para Barcelona.

Vapor español "Arriluce", con lastre para Valencia.

Vapor español "Terresa", con carga general para Huelva y escalas.

Vapor español "Ciutat de Tarragona", con carga general para Sète y escalas.

Vapor alemán "Klio", con carga general para Amberes y escalas.

Buques que quedan en puerto

Vapor inglés "Trevarrack", descargando nitrato.

Vapor español "Sac 4", descargando fosfatos.

Laud español "Maria Luisa", descargando sal.

Laud español "Verge del Remei", cargando.

Buques que tienen pedido atraque

Ninguno.

PARTE METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones Sur Baleares, al Oeste Báltico, Sur Portugal; altas Oeste Irlanda; probable desde mar Balear; costas Levante y en el Cantábrico, vientos fuertes del primer cuadrante; mar gruesa costas Sur España y tiempo inseguro.

Descarga eléctrica ha interrumpido servicio faro Cabo de Palos, destrozando aparatos y edificio, lo que notifica para conocimiento de los navegantes.

Deportivas

Fut-bol

ELS ANGLÉSOS DEL VAIXELL "TRAVERACK" S'ACARARAN AVUI AL GIMNASTIC F. C.

Motius d'ordre interior, sembla han impossibilitat el desplaçament a Tarragona de la selecció de l'Espanyol de Barcelona, qual havien vingut anunciant aquests dies.

Els diecets del Gimnàstic però, han aconseguit malgrat la dita dificultat confeccionar per a la tarda d'avui un bon "plat", i ens ofrena el joc d'uns futbolistes anglesos, tripulants del vaixell "Traverrack", anclat al nostre port d'ençà uns quantes dies.

Aquesta mateixa selecció s'acará dies passats a un reserva del València F. C. i empatà a 2 gols.

Val a dir, que el conjunt de jugadors anglesos que veuren en el terreny futbolístic del Gimnàstic, són joves gairebé tots ells i han jugat en les rengleres dels millors cercies d'Anglaterra.

Heus aci la constitució de l'equip que presenten:

G. Biggs (Brixham).

I. Ross (Aberdeen), J. Gravell (Hull).

J. Burston (Cardiff), H. Robinson (Highbury), R. Speers (Cardiff); T. Copus (Swansea), S. Carvick (Plymouth), J. Davies (Brexman), S. Lloyd (Wrexham) i I. Price (Swansea).

Pel seu cantó el Gimnàstic s'arreglarà així: Prats, Wenceslao, Recasens, Samà, Guillemat, Martorell, Barberà, Castells, Vidal, Gómez i Perona.

Debuten doncs, el meta Prats, l'interior Gómez i l'extrem esquerra Perona.

La partida començarà a les 3'15 puntualment.

Pagamos buenos sueldos

a personas de ambos sexos por trabajo fácil de escritura.

Apartado 1.137. - Madrid.

En la cumbre de la perfección

1933/34

nuevos modelos

TELEFUNKEN

Tipo 125. Ptas. 450--

Tipo 330. Ptas. 525--

Tipo 345. Ptas. 650--

Tipo 653. Ptas. 1450--

NUEVAS CARACTERÍSTICAS

- Válvulas Mezclas y Binados Ondas de 18 a 2.000 mts.
- Altavoces electro-dinámicos
- Potencia efectiva: 2 watos, todos los modelos
- Amplificación de 1 e 10 millones de veces
- Selectividad: 9 kc
- Sensibilidad: 10 microvueltas
- Compensadores automáticos de potencia, tono y fading
- Eliminadores automáticos de ruidos y perturbaciones

La marca de calidad de mayor prestigio técnico

TELEFUNKEN

Agencia exclusiva de venta en Tarragona:

Juan Bonada

Unión 26 Tarragona

Desde ahora. PUEDE ADQUIRIR A PLAZOS

cualquiera de los magníficos aparatos de radio o gramola LA VOZ DE SU AMO

Visítenos y tendremos como gusto en darle cuantos detalles solicite

CASA ARBONA
Conde de Rius, 19
TARRAGONA

DE SOCIEDAD

Hoy, a las ocho y media conferirá Ordenes sagradas en el Seminario, el Emmo. señor Cardenal Arzobispo.

Confortado con los Santos Sacramentos y después de sufrir una importante operación quirúrgica, ha fallecido en Barcelona el bondadoso caballero don Amadeo Albesa Juncosa, padre amantísimo de nuestro querido compañero de Redacción, don José María.

Descanse en paz el alma del malogrado señor y reciban sus familiares, en especial nuestro buen amigo, el testimonio sincero de nuestra condolencia.

Radio Tarragona

PROGRAMA PER AVUI,

4 DE FEBRER DE 1934

Emissió única

A la 1'30: Obertura de l'Estació.
A la 1'35: "Una nit d'Albaes", poema sinfònic (Giner).

A la 1'45: "Khowantchina", preludi (Mussorgky).

A la 1'55: Notes d'espectacles.

A les 2'00: Música variada.

A les 2'30: Tancament de l'Estació.